

A L L E P A A R D E N

hebben aan de wedstrijd deelgenomen

onder de struiken & achter de bomen (vervolg)

dan hand in hand weer naar mieke & haar moeder ik zéég in de zetel neer... & wat nu? nee niet waar wou ze nu toch niet wéér verstopperje spelen? wanneer je zo'n kind zoekt bekijk je de struiken & de bomen heel anders overal kan ze achter of onder verdoken zitten

ik moet het bekennen: ik heb haar wéér niet gevonden zat ze nu toch niet in het topke van de gele catalpaboom?

maar het mooiste moest nog komen: haar zegening ze was er al wel een jaartje overheen maar toch wou ze haar zeven-jaar-zegen nog ontvangen

in de steen van de drie levens in den doorgang had ik haar haar steen gewezen: die van het derde uur in de levensspiraal

wij de drie volwassenen gingen bij de steen van onze leeftijd staan ik vlakbij de allergrootste: die van het vierentwintigste uur

het kind zelf kwam van bij de notelaar heel langzaam naar haar steen toe toen ze er fier bij aangekomen was klapt wij drieën gelukwensend in de handen

indrukwekkend was het wel zo'n kind bewust haar leeftijd te zien betreden

nu was ze helemaal gereed om in de namiddag over de brug te komen

mieke vlocht alvast een kroontje

met ons gedrieën stonden we ten zuiden van de brug zij helemaal ten noorden

bij zo'n heilig gebeuren heb je de indruk dat zelfs de struiken mee luisteren & de bomen mee toekijken heel anders leven ze mee dan daarnet bij het verstopperje spelen maar even verbonden

plank voor plank betrad ze dan de brug ingetogen kinderen zijn heel mooi om zien hoe vaak ik hem al mogen krijgen heb: die aanblik ontroert me telkenmale heel diep

eens over de brug gekomen wensten we haar handenklappend geluk & zette mieke haar na haar zegening het kroontje op

dan op de draagstoel

als een prinses droegen we haar de tuin rond

weer gaf ze bij elk kruispunt ons de richting aan maar nu heel anders dan in de voormiddag nu was het geen spelen meer nu was het al echt leven maar wat was het verschil?

als ze me vanavond thuis vragen: wat heb je nu weer gedaan in viersel wat moet ik dan antwoorden? in de voormiddag met een kind gespeeld & het in de namiddag gezegend?

of was er dan toch geen verschil tussen haar spelen & haar gezegend zijn?

de struiken & de bomen vonden zeker

van niet

LUC VERSTEYLEN

525

WOORDEN ONTVREEMDEN

Holocaust (vervolg)

Velen verkiezen 'Shoah' (met hoofdletter) boven 'Holocaust' omdat het meer wijst op het eigene van de joodse volkerenmoord onder het nazi-regime. Het woord komt voor in een profetie tegen Babylon:

'Het kwade zal je overkomen, en je weet het niet te bezweren. Ongeluk zal je overvallen, en afwenden kun je het niet. Onverwachts komt de *ondergang*, waarvan je geen vermoeden had.' (Jes. 47,11)

Voor de laatste twee versregels heeft de Naardense Bijbel:

'plotseling komt over je een *catastrofe* zoals je niet kende'.

Voor 'ondergang/catastrofe' heeft het Hebreeuws 'shoah', de Septuagint 'apōleia' (verlies, ondergang) bij het ww. 'apollumi' (doden), de Vulgaat houdt het bij het nogal

zwakke 'veniet super te repente miseria' ('plots zal je door ellende worden overstelpt'). 'Shoah' betekent in zijn diepste wortel: 'kuil'; daardoor staat het in verbinding met 'dood' en 'graf', zoals in *Job*:

'Hij kruipt naar de *afgrond*, nadert de herauten van de *dood*.' (Job 33,22)

Hond

Een hond keert terug naar zijn eigen braaksel

Als iemand die zich had afgekeerd van opvallende en verkeerde gewoonten op den duur toch weer hervalt, hoor je achter zijn rug soms het onvriendelijke Bijbelse spreekwoord: 'Hij is als *een hond die terugkeert naar zijn eigen braaksel*'.

De auteur van de *Tweede brief van Petrus* beschrijft in harde beelden het gedrag van mensen die aanvankelijk wel de levenswijze van de christenen hebben gevolgd, maar die daarna teruggekeerd zijn naar hun oude en

zondige gewoonten. Over hen beweert de tekst dat ze zich dan maar beter niet tot het christendom hadden gewend: 'Droogstaande bronnen zijn het, mistflarden die door een wervelwind voortgejaagd worden.

De diepste duisternis wacht hun, want met loos gebral en schaamteloze uitpattingen verleiden ze hen die zich nog maar net hebben losgemaakt van degenen die dwalen. (...)

Het was beter voor hen geweest de weg van de rechtvaardigheid nooit gekend te hebben dan die weg wel te kennen, en zich vervolgens af te wenden van het heilige gebod dat hun is overgeleverd. Op hen is het spreekwoord "*Een hond keert terug naar zijn eigen braaksel*" volledig van toepassing, of "Een gewassen zeg rolt al snel weer door de modder". (2 Petr. 2,17-22) Wat de auteur hier een 'spreekwoord' noemt, is inderdaad aanwezig in *Spreuken*:

'Zoals een hond terugkeert naar zijn eigen braaksel, zo herkauwt een dwaas zijn dwaasheid.' (Spr. 26,11)

BART MESOTTEN

Johan Kelders

Kind kijken

„Kijk, zo oud is-ie.“

Hij wijst naar een jongetje van pakweg tien.

„Had-ie kunnen zijn.“

Hij valt stil.

Hij is met zijn gedachten bij zijn gestorven kind. Zijn dood beheerst zijn hele leven.

Hij heeft er alles voor in de steek gelaten en zoekt alleen nog naar een evenbeeld van zijn zoontje.

En hoe vaak de hulpverleners ook zeggen dat zijn zoontje echt dood is en nooit meer terugkomt, hij blijft maar zoeken.

„Iedereen heeft een dubbelganger“, mompelt-ie om de haverklap.

Die zin is zijn lijfspreuk geworden, de reden van zijn bestaan.

Hij begint te janken en snikt: „Tom, Tom, Tom...“

Zo heet zijn zoontje. Zo heette zijn zoontje.

Ook die naam heb ik ontelbare malen gehoord.

Soms nachten achter elkaar.

„Gaat het?“, mompel ik.

Maar hij hoort me niet. Hij is ver weg.

Opeens veert hij op en snikt: „Het is vandaag vijf jaar geleden, anders was hij nu tien geweest.“

Hij valt stil en begraaft zijn hoofd in zijn armen.

Hij wil niemand meer zien. Hij wil alleen zijn zoontje nog zien.

Ik val ook stil. Voor zoveel leed bestaan geen woorden.

„Hi, ha, ho, la, la, la...“

Er komt een kinderklas aan en hij veert weer op.

Misschien dat er een jongetje bij zit dat op zijn zoontje lijkt.

Of dat zijn evenbeeld benadert – net zo groot, of dezelfde kleur ogen, dezelfde kleur haar?

Zoiets zou zijn dood verzachten. Dan lijkt het alsof hij er nog een beetje is.

Als de klas voorbij is, legt hij zijn hoofd weer in zijn armen.

Zijn zoontje zat er niet bij. Niemand die erop leek.

Ik leg mijn jas op zijn hoofd.

Het is genoeg geweest.

Vandaag moet hij geen kinderen kijken.

UIT DEN GROOTEN VOLKSKALENDER VAN PAUL VAN ZUMMEREN

Aanstaande zondag staat Bartholomeus op de kalender. Bartholomeus werd vroeger ook familiair "Bartel" genoemd. Het weer van nu zondag kan je ook terugvinden in het najaar, zegt de volksweerkunde, volgens deze spreuk:

GELIJK SINT-BARTEL IS GESTELD IS 'T GANSE NAJAAR BESTELD

Of:

SINT-BARTELDAG ONS VAAK VERMELDT HOE HET IN DE HERFST ZAL ZIJN GESTELD

Vanaf zondagnacht gaat het ook sterk dauwen, althans, zo wil het de traditie. Vroeger werd die dauw als zeer nadelig beschouwd. Men zei dat men de vruchten niet meer ongewassen mocht eten vanaf het ogenblik dat het sterk had gedauwd.

Over zowat een week vinden we ook nog de volksheilige Augustinus op de kalender terug. Hij heeft belangrijke weerspreuken op zijn naam staan, zoals deze:

OP SINT-AUGUSTIJN ZULLEN DE ONWEDERS OVER ZIJN

Maar een andere spreuk wijst er ook op dat de zomer nu langzaam maar zeker ten einde loopt. Kijk maar eens naar deze spreuk:

AUGUSTIJN STOPT DE ZOMER IN BED

KRISTIE VAN ZUMMEREN